

tahjo teggeiva sigginišje wašto polle ülleš leitud? Ma arwaksin ennast õnnelikuks, kui ma nende küšfimište peäle peaksin wastust leidma. Selle peäle astus Tuiso Siim uksest sisse. Pärast teretamišt pallus Pawel tedda näidatud istme peale platsi wõtta. Kui se omma udišt olli ärra kõnnelend, allustas Põllo Tõnno jutto, mis minno küšfimištele wastusjeks piddi sama.

Tõnno. Sõbrad, kas teil on egga ühhel se ramat «Põllo mees» maeas? Pawel wastas: mul on. Minna ütlesin: ei olle. — Siim: ma ei tea, mis loom se on.

Tõnno. Kas loete «Gešti põllo-mehhe» seitungi? Pawel wastas: jah, meie Simuga, ei. — (Meie ennešte wahhel öölda, mull on kül mollemad maeas, agga ma salqasin selle pärrast, et kartsin kettekismusie wišil küšfima hakwad.) Tõnno kārjutas nattuke ninna, nago olleks üttelda tahtnud, et se tal saggugi mele pärrast ei olnud, et meil neid tarwilišsi maea mehhe ramatuid ei olle, agga ei lausnud sest sanna, waid ütles: siis on tarwis, et ma sest pean kõnnelema. Agga ešmalt pean ma süddamest nisuggušt arrosamata rummalušt Ma peält ärraneedma, et meie armas

põllo harria rahwas weel nisugguseš pimmeduseš armastawad supleda. Nemma ei raatsi jedda ramatud osta, mis umbest ni paljo maksab, kui Madli laual korter pommeransi, ja ommete on seäl ni paljo, kui seal luggeda on, keif head noud, mis heast süddamest antud, põllo harrimišje jures üšna tullulikkud ja järrel katsumiše wäert. Ma olien mitto kord selle ramato wäljaandjale aitimmal süddamišt üttelnud, et ta kül jedda polle kuulnud. Noh, egga meie suud sest ei wässi, kui siin kord põllo harrimišjest juttustame. Minna ei moista kül põllo harrimišjest mitte suurtsuggu meeste kombel Saksama wišil kõnnelda, agga, mis ma isse ollen katsumud ja leidnud kašulikko ollewad, sest tahhan ma kõnnelda.

Siim. Noh üttele siis, kust põllo siise ni paljo ušši tulleb, et neid mouni kord, nago pudromulla sees on?

Tõnno. Ühhidelt (et ma kül nende ühhegi pudrul polle olnud) tullewad põllo ja kaapsta ušsid, liblikatte munnadest, mis nad mulla siise ja kaapstade lehtede peäle pannewad, kui ennast mahha laškwad, seäl audub neid päike, ja ongi eggast ühhest munnast us walmis, mis pärrast